KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 22. jūnijs),

par pasākumu, ko īsteno Itālija attiecībā uz profesionāliem sporta klubiem *(Decreto Salva Calcio)*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 1794)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/898/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas aicinātas iesniegt savus apsvērumus atbilstīgi iepriekš minētajam noteikumam ([1]), un ņemot vērā šo personu apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Komisija ar preses starpniecību uzzināja, ka, gatavojot likumu, pamatojoties uz Valdības 2002. gada 24. decembra dekrētu Nr. 282, Itālijas valdība pieņēma pasākumu par uzskaites noteikumiem profesionāliem sporta klubiem. Komisija 2003. gada 12. marta vēstulē D/51643 pieprasīja informāciju par attiecīgo pasākumu. Itālijas iestādes 2003. gada 22. aprīļa vēstulē Nr. 5243 pieprasīja pagarināt informācijas iesniegšanas termiņu līdz 14. maijam. Komisija, nesaņēmusi atbildi līdz noteiktajam datumam, pieprasīja informāciju 22. maija vēstulē, kurā tā atgādināja Itālijas iestādēm, ka saskaņā ar EK Līguma 88. panta 3. punktu atbalsta pasākumu nevar īstenot, līdz Komisija nav sniegusi savus apsvērumus par attiecīgo jautājumu. Itālijas iestāžu atbildes vēstuli saņēma 2003. gada 26. jūnijā.

(2) Ar 2003. gada 11. novembra vēstuli Komisija informēja Itāliju par to, ka tā ir nolēmusi uzsākt procedūru, kas noteikta EK Līguma 88. panta 2. punktā, attiecībā uz pasākumu.

(3) Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]) . Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par pasākumu.

(4) Komisija 2004. gada 13. februāra vēstulē saņēma apsvērumus no Itālijas iestādēm un 2004. gada 19. janvāra un 2004. gada 16. februāra vēstulē – no ieinteresētajām personām. Ar 2004. gada 25. februāra vēstuli D/51415 Komisija nosūtīja Itālijai ieinteresēto personu apsvērumus un deva tai iespēju atbildēt.

(5) Itālijas iestādes 2004. gada 10. marta vēstulē Nr. 08/RB/04 apņēmās izdarīt grozījumus attiecīgajā pasākumā, lai novērstu jebkādu nodokļu ietekmi, kāda tam varētu būt. Ņemot vērā apņemšanos pielāgot pasākumu Kopienas konkurences noteikumiem, un tā kā attiecībā uz valsts atbalstu pasākuma ietekme nebija tūlītēja, Komisija apturēja procedūru, līdz pasākums tiks grozīts.

(6) Ar 2004. gada 11. novembra vēstuli Nr. 13346 Itālijas iestādes iesniedza Komisijai Itālijas parlamentā izskatāmo *Legge Comunitaria 2004* grozījumu tekstu. Iepriekš izsludinātos grozījumus beidzot ieviesa, izmantojot 28. pantu 2005. gada 18. aprīļa Likumā Nr. 62 (*Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunita' europee. Legge comunitaria 2004* ([3]) .

II. PASĀKUMA APRAKSTS

(7) Pasākums, ko ieviesa saskaņā ar 3. panta 1.'punktu 2002. gada 24. decembra Valdības dekrētā Nr. 282, ar kuru nosaka steidzamus pasākumus attiecībā uz atbilstību Kopienas tiesību aktiem un tiesību aktiem nodokļu jomā, kā arī iekasēšanas un uzskaites procedūrām, un pamatojoties uz kuru 2003. gada 21. februārī sagatavoja Likumu Nr. 27, ir piemērojams sporta klubiem, kuru darbību reglamentē 1981. gada 23. marta Likums Nr. 91 ("Likums Nr. 91/1981").

([1]) OV C 308, 18.12.2003., 9. lpp.
([2]) Skatīt 1. parindi.
([3]) Publicēts 2005. gada 27. aprīļa oficiālajā izdevumā Nr. 96 (*Supplemento ordinario n. 76*).

(8) Pasākums, kas izklāstīts 18.'panta i) punktā Likumā Nr. 91/1981, kurā grozījumi izdarīti ar Likumu Nr. 27/2003, ļauj sporta klubiem īpašā bilances postenī pirmajā gada pārskatā pēc minētā likuma stāšanās spēkā ierakstīt kapitāla zaudējumus, ko rada vērtības samazināšanās attiecībā uz tiesībām izmantot profesionālo spēlētāju sniegumu, ko nosaka, pamatojoties uz zvērinātu ekspertu novērtējumu. Šo posteni ar revidentu valdes piekrišanu uzskaita bilances aktīvu daļā un gadu gaitā amortizē.

(9) Ar Likumu Nr. 27/2003 grozītā Likuma Nr. 91/1981 18.'panta 2. punktā ir noteikts, ka uzņēmumiem, kas izvēlas 1. punktā paredzēto iespēju, uzskaites un nodokļu nolūkā ir jāamortizē zaudējumi desmit ikgadējos maksājumos, kuru summa ir vienāda.

(10) Lai pārliecinātos, vai pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, Komisijai ir jānovērtē, vai: i) pasākums rada labvēlīgāku situāciju konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, sniedzot ekonomiska veida priekšrocības, ii) minētās priekšrocības ir selektīvas, kas tādējādi rada vai draud radīt konkurences kropļojumu, iii) tās ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, iv) priekšrocības piešķir, izmantojot valsts resursus.

(11) Lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, kas noteikta EK Līguma 88. panta 2. punktā, Komisija cita starpā konstatēja, ka:

(a) sporta klubi, kas gūst labumu no pasākuma, veic saimniecisko darbību un ir tādējādi uzskatāmi par uzņēmumiem 87. panta 1. punkta nozīmē. Pasākums ļautu sporta klubiem iepriekš radušos zaudējumus kompensēt no turpmākās peļņas ilgākā laika posmā – iespēja pagarināt laikposmu, kurā var atskaitīt zaudējumus, būtu ekonomiska priekšrocība;

(b) pasākums ir selektīvs, jo tas attiecas vienīgi uz sporta klubiem, kurus reglamentē ar 1981. gada 23. marta Likumu Nr. 91; tādējādi tas būtu nozaru atbalsts;

(c) profesionālie sporta klubi veic dažādas saimnieciskās darbības. Vismaz daži klubi veic vairākas darbības starptautiskos tirgos. Tā kā sporta klubi un citi uzņēmēji no citām dalībvalstīm darbojas šajos tirgos, attiecīgais pasākums varētu ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību;

(d) pasākums nozīmētu valsts resursu izmantošanu saistībā ar atteikšanos no nodokļu ieņēmumiem. Kā iepriekš norādīts, papildus zemākai iespējamās amortizācijas likmei iepriekšējos gados tas ļautu sporta klubiem pārnest atskaitāmos zaudējumus uz ilgāku laikposmu nekā šobrīd. Ļaujot sporta klubiem izvēlēties vienu no divām alternatīvām metodēm nodokļu uzlikšanai, valsts ļautu šiem nodokļu maksātājiem izvēlēties metodi, kas tiem ir izdevīgāka, tādējādi piekrītot atteikties no nodokļu ieņēmumiem.

(12) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto kopsavilkuma analīzi, pasākums šķietami atbilst visiem nepieciešamiem nosacījumiem, lai to uzskatītu par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(13) Turklāt to iemeslu dēļ, kas izklāstīti 22. līdz 29. punktā lēmumā ierosināt oficiālu izmeklēšanas procedūru, šķietami nebija apstākļu, kas ļautu atbalstu uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

III. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

(14) Ar 28. pantu Likumā Nr. 62 grozīja 9. punktā minēto Likuma Nr. 91/1981 18.'panta 2. punktu; vārdus "uzskaites un nodokļu nolūkā" aizstāja ar vārdiem "tikai uzskaites nolūkā".

(15) Atbilstoši šim grozījumam nav iespējams nodokļu nolūkā izmantot atšķirīgo uzskaites metodi, kas noteikta ar Likumu Nr. 27/2003 grozītajā Likumā Nr. 91/1981, ar kuru tika ieviesta izvēles iespēja. Tādējādi sporta klubi vairs nevar pagarināt laikposmu, kurā zaudējumus var atskaitīt nodokļu nolūkā.

(16) Lai gan atbilstoši ar Likumu Nr. 27/2003 grozītajam Likumam Nr. 91/1981 sporta klubi joprojām izmanto priekšrocību, jo ir nodrošināta labvēlīga grāmatvedības metode, tā jaunajā redakcijā nekādas nodokļu atlaides vairs nav paredzētas. Turklāt tā kā iepriekš iespējamo nodokļu atlaidi īstenotu tikai nākotnē ([4]), ar pasākumu nav piešķirta nodokļu atlaide laikposmā, kad grozītie noteikumi bija spēkā.

(17) Tā kā pasākums vairs neparedz atteikšanos no nodokļu ieņēmumiem, tas nav saistīts ar valsts resursu izmantošanu. Tādējādi nav atbilstības vienai no būtiskākajām prasībām par valsts atbalstu EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Tādēļ Komisija secina, ka pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Likumu Nr. 62/2005 (*Legge Comunitaria 2004*), pasākums nav valsts atbalsts.

(18) Tādējādi Itālijas iestāžu un ieinteresēto trešo personu apsvērumi nav jāizskata sīkāk.

([4]) Proti, pēc parastā piecu gadu laikposma zaudējumu pārnešanai.

IV. **SECINĀJUMS**

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Pasākums, ko Itālija ar 2003. gada 21. februāra Likumu Nr. 27, kurā grozījumi izdarīti ar 2005. gada 18. aprīļa Likumu Nr. 62, ir īstenojusi attiecībā uz profesionāliem sporta klubiem, nav valsts atbalsts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2005. gada 22. jūnijs.

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES